

Resumé

Tato diplomová práce se zabývá tématem beletrizace dějin ve výuce dějepisu, které velmi úzce souvisí s osobou Eduarda Štorcha.

Eduard Štorch byl amatérský archeolog, uznávaný spisovatel a nedoceněný pedagog. Na základě různých archeologických nálezů vytvářel dobrodružné příběhy na rozhraní prózy a populárně-naučné publikace, pojednávající o nejstarších dobách naší historie. Tyto knihy dodnes patří k nejlepším svého druhu a byly přeloženy do mnoha cizích jazyků.

Jako pedagog se Štorch snažil udělat co nejvíce ve prospěch dětí. Na Libeňském ostrově vybudoval téměř sám a na vlastní náklady Dětskou farmu. Jednalo se o školu v přírodě, ve volných chvílích však mohly na pozemek přicházet i ostatní děti z Prahy.

Eduard Štorch se snažil prosadit různé změny ve výuce jednotlivých předmětů, nejvíce se to týkalo výuky dějepisu. Za tímto účelem sepsal několik publikací – např. *Reforma školního dějepisu* (1905), *Nový dějepis* (1909) a *Školní dějepis v teorii i praxi* (1946). Velkým přínosem byla v tomto směru také jeho třídílná *Pracovní učebnice dějepisu*. Kromě toho Štorch velmi usiloval o zařazení výkladu o pravěku do dějepisné výuky.

Součástí diplomové práce je rovněž výukový program *Štorchův pravěk českých zemí*. Na základě četby Štorchových děl a informací z výuky a z odborných textů si žáci mají vytvořit přehled o způsobu života lidí v jednotlivých obdobích pravěku.